

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження
у справі за конституційним зверненням фермерського господарства
«Бурка В. В.» щодо офіційного тлумачення положень статей 19, 60,
частини п'ятої статті 124 Конституції України, частини другої статті 30,
частини першої статті 107, частини першої статті 108
Цивільного процесуального кодексу України

м. Київ
1 вересня 2011 року
№ 37-у/2011

Справа № 2-38/2011

Конституційний Суд України у складі суддів:

Головіна Анатолія Сергійовича — головуючого,
Бауліна Юрія Васильовича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,

Винокурова Сергія Маркіяновича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Кампа Володимира Михайловича,
Колоса Михайла Івановича,
Лилака Дмитра Дмитровича,
Маркуш Марії Андріївни,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Стрижака Андрія Андрійовича,
Ткачука Павла Миколайовича — доповідача,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням фермерського господарства «Бурка В. В.» щодо офіційного тлумачення положень статей 19, 60, частини п'ятої статті 124 Конституції України, частини другої статті 30, частини першої статті 107, частини першої статті 108 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Ткачука П. М. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

У С Т А Н О В И В :

1. Суб'єкт права на конституційне звернення — фермерське господарство «Бурка В. В.» (далі — Господарство) — звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо офіційного тлумачення положень статей 19, 60, частини п'ятої статті 124 Конституції України, частини другої статті 30, частини першої статті 107, частини першої статті 108 Цивільного процесуального кодексу України (далі — Кодекс). Автор клопотання просить роз'яснити вказані положення, даючи відповідь на такі питання:

— чи мають право суди відповідно до статті 19 Конституції України на підставі своїх рішень примушувати робити те, що не передбачено законодавством України;

— чи має він право на підставі статті 60 Конституції України не виконувати рішення суду, яке суперечить нормам закону;

— чи має він право на підставі статей 19, 60 Конституції України не виконувати вимоги ухвали Червоноградського міського суду Львівської області від 2 жовтня 2008 року у справі № 2-402/08, яка набрала законної сили;

— що має вищу юридичну силу: норми закону чи рішення суду, яке суперечить нормам закону, але набрало законної сили;

— чи зобов'язані судді на підставі частини п'ятої статті 124 Конституції України виконувати рішення суду, які набрали законної сили;

— чи зобов'язані були Червоноградський міський суд Львівської області, Апеляційний суд Львівської області, Верховний Суд України виконувати ухвалу судді Судової палати у цивільних справах Апеляційного суду Львівської області Шаш-

кіної С. А. від 15 вересня 2008 року, згідно з якою позовну заяву Господарства до Сокальського районного суду Львівської області про стягнення збитків надіслано за підсудністю до Червоноградського міського суду Львівської області (далі — Ухвала від 15 вересня 2008 року);

— хто і яким чином на підставі частини п'ятої статті 124 Конституції України зобов'язаний виконати Ухвалу від 15 вересня 2008 року;

— відповідно до частини п'ятої статті 124 Конституції України суд зобов'язаний застосувати закон чи судове рішення, яке набрало законної сили і суперечить закону;

— на підставі частини п'ятої статті 124 Конституції України яке рішення зобов'язане виконувати Господарство: Червоноградського міського суду Львівської області, Апеляційного суду Львівської області, Верховного Суду України, Господарського суду Львівської області, Львівського апеляційного господарського суду, Вищого господарського суду України;

— чи можуть юридичні особи на підставі частини другої статті 30 Кодексу бути одночасно позивачем і відповідачем;

— чи може бути на підставі частини другої статті 30 Кодексу позивачем юридична особа, Господарство, а відповідачем — юридична особа, суд;

— якими судами, районними, районними у містах, міськими, міськрайонними відповідно до частини першої статті 107 Кодексу розглядається позовна заява, де однією із сторін є суд або суддя;

— Червоноградським міським судом Львівської області чи Господарським судом Львівської області на підставі частини першої статті 107 Кодексу має розглядатися позовна заява Господарства про відшкодування шкоди, завданої йому незаконним рішенням Сокальського районного суду Львівської області;

— відповідно до статті 108 Кодексу чи на законних підставах суддя Апеляційного суду Львівської області Шашкіна С. А. постановила Ухвалу від 15 вересня 2008 року, згідно з якою позовну заяву Господарства надіслано за підсудністю до Червоноградського міського суду Львівської області.

Необхідність в офіційному тлумаченні наведених положень Конституції України та Кодексу суб'єкт права на конституційне звернення обґрунтовує неоднаковим їх застосуванням судами загальної юрисдикції під час розгляду позовної заяви Господарства до Сокальського районного суду Львівської області про стягнення збитків, внаслідок чого порушено його конституційні права, передбачені статтями 19, 40, 55, 56 Основного Закону України. На підтвердження цього автор клопотання посилається на судові рішення, прийняті у процесі розгляду позову Господарства.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Першою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 25 серпня 2011 року про відмову у відкритті конституційного провадження у справі на підставі пунктів 1, 2, 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України», виходить з такого.

Відповідно до Закону України «Про Конституційний Суд України» конституційне звернення має містити обґрунтування необхідності в офіційному тлума-

ченні положень Конституції або законів України (пункт 4 частини другої статті 42); підставою для відкриття провадження у справі є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94); порушені в конституційному зверненні питання повинні бути підвідомчі Конституційному Суду України (стаття 13).

Аналіз конституційного звернення та долучених до нього ксерокопій рішень судів загальної юрисдикції не підтверджує наявності неоднозначного застосування положень статей 19, 60, частини п'ятої статті 124 Конституції України, частини другої статті 30, частини першої статті 107, частини першої статті 108 Кодексу.

Так, частина перша статті 107 і частина перша статті 108 Кодексу застосовані лише в Ухвалі від 15 вересня 2008 року, а посилань на статті 19, 60, частину п'яту статті 124 Конституції України, частину другу статті 30 Кодексу в наданих судових рішеннях немає.

По суті, автор клопотання порушує питання про застосування у конкретній справі зазначених у конституційному зверненні положень Конституції України та Кодексу, прагне отримати юридичну консультацію з питань правозастосування, що не належить до повноважень Конституційного Суду України.

Крім того, конституційне звернення підписане не керівником Господарства, а його представником. Однак Закон України «Про Конституційний Суд України» не передбачає передачу права на конституційне звернення до Конституційного Суду України іншій особі (суб'єкту).

Невідповідність конституційного звернення вимогам статей 42, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», порушення питань, невідвідомчих Конституційному Суду України, є підставами для відмови у відкритті конституційного провадження у справі.

Враховуючи викладене та керуючись статтею 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», Конституційний Суд України

У Х В А Л И В:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням фермерського господарства «Бурка В. В.» щодо офіційного тлумачення положень статей 19, 60, частини п'ятої статті 124 Конституції України, частини другої статті 30, частини першої статті 107, частини першої статті 108 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пунктів 1, 2, 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — відсутність встановленого Конституцією України, Законом України «Про Конституційний Суд України» права на конституційне звернення, невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим Законом, та невідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ